

Η κατοικία αποτελεί αναμφισβήτητα το μεγαλύτερο ποσοστό του πλούτου των Ελλήνων. Το υψηλό απόθεμα κατοικιών που υπολογίζεται ότι φθάνει τα 6 εκατομμύρια σε ολόκληρη την Ελλάδα είναι ενδεικτική όχι μόνο της σχέσης που έχει ο έλληνας με το κεραμίδι αλλά και του ειδικού βάρους που έχει η συγκεκριμένη αγορά για την ελληνική οικονομία. Θα περίμενε λοιπόν κανείς ότι η κεντρική διοίκηση θα την «αντιμετώπιζε» με τον προσήκοντα σεβασμό. Σε κάθε περίπτωση πάντως κανείς δεν θα ανέμενε ότι η συγκεκριμένη αγορά αγορά θα ήταν κάτι ανάλογο με το «σάκο του μποξ». Από που να αρχίσει και που να τελειώσει κανείς : την υπερφορολόγησα, τους αιφνιδιασμούς , από τις αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο το οποίο οι οποίες άλλες φορές υπακούουν σε δημοσιονομικές επιταγές και άλλες σε μικροπολιτικές σκοπιμότητες; Δυστυχώς καθημερινά όλοι οι άνθρωποι που ασχολούνται με την συγκεκριμένη αγορά γίνονται μάρτυρες των σκοπιμοτήτων οι οποίες σε τελική ανάλυση καθορίζουν όχι μόνο το παρόν και το μέλλον της. Το τελευταίο επεισόδιο του σίριαλ της αυθαιρεσίας φαίνεται ότι είναι οι ...ημιυπαίθριοι όπου οι ιδιοκτήτες διαμερισμάτων με ημιυπαίθριους θα κληθούν να πληρώσουν για την ρύθμιση τους. Κοντολογίς να πληρώσουν για να ένα προϊόν που το αγόρασαν πληρώνοντας το ως μέρος της νόμιμης κατοικίας από τον κατασκευαστή . Προκύπτει λοιπόν μία εύλογη απορία : σε κάθε συναλλαγή υπάρχει κάποιος που πουλά και κάποιος που αγοράζει, κάποιος που πληρώνει και κάποιος που εισπράττει. Στην συγκεκριμένη περίπτωση τόσο η μία όσο και η άλλη πλευρά γνώριζαν κατά την στιγμή της συναλλαγής ότι πουλούσαν και αγόραζαν αντιστοίχως ένα πόσοστο κατοικίας το οποίο δεν ήταν καθολα νόμιμο. Η κεντρική διοίκηση λοιπόν , αφού άφησε την πρακτική αυτή να φουντώσει και να γίνει κανόνας της αγοράς έρχεται εκ των υστέρων και απαιτεί από τον αγοραστή να καταβάλλει ένα πρόστιμο για μία «παρανομία» για την οποία δεν είναι ο μοναδικός υπεύθυνος. Πέραν του παραλογισμού , η ιστορία αυτή είναι μία απόδειξη για το πως αντιμετωπίζει η πολιτεία την αγορά κατοικίας και κυρίως πόσο ευάλωτη είναι στις κατά καιρούς απαιτήσεις της. Δυστυχώς όμως η νοοτροπία αυτή η οποία είναι ανεκτή από όλους τους έλληνες μπορεί να αποδειχτεί τροχοπέδη για την επέκταση της αγοράς στο εξωτερικό . Φανταστείτε εκείνους τους ευρωπαίους που αγόρασαν ημιυπαίθριους πληρώνοντας τους ως νόμιμο χώρο κατοικίας να παίρνουν την ειδοποίηση της εφορίας –ή όποιου άλλου φορέα θα κληθεί να εφαρμόσει το μέτρο- για το πρόστιμο. Θα τρέχουν και δεν θα φτάνουν και μαζί με αυτούς η ελληνική αγορά η οποία θα έχει δεχθεί ένα πλήγμα στην αξιοπιστία της.